

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ
XVI Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

ІННОВАЦІЇ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ
ТА ФАРМАЦЕВТИЧНІЙ ОСВІТІ УКРАЇНИ
(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України
за допомогою відеоконференц-зв'язку)

16–17 травня 2019 року
м. Тернопіль

Тернопіль
ТНМУ
«Укрмедкнига»
2019

УДК 378.001.895:61(063)(477)

I-66

Відповідальний за випуск: проф. А. Г. Шульгай.

Інновації у вищій медичній та фармацевтичній освіті України (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв'язку) : матеріали XVI Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю (Тернопіль, 16–17 трав. 2019 р.) / Терноп. нац. мед. ун-т імені І. Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТНМУ, 2019. – 332 с.

вими методами і освітніми технологіями, організаційними формами і оціночними засобами. Аналіз змін, що відбуваються у сучасному суспільстві і стану сфери освіти показує, що модернізація української освіти пов'язана, перш за все, з підвищенням якості процесу навчання на основі актуалізації особистісного потенціалу здобувачів вищої освіти, використання технологій навчання, які передбачають його особистісно орієнтовану спрямованість.

Сучасні педагогічні технології збагачують освітній процес за рахунок впровадження активних, аналітичних, комунікативних способів навчання, розвивають здібності до прийняття рішення в нестандартних ситуаціях, вміння будувати власні освітні програми, орієнтовані на стимулювання творчого потенціалу здобувачів вищої освіти. Особлива роль надається розробці нових технологій організації самостійної роботи студентів [1].

Відповідно до нової моделі підготовки змінюється і склад організаційних і навчально-методичних документів, що утворюють основні освітні програми закладу вищої освіти. Підкреслюється значущість застосування інноваційних технологій у викладанні дисципліни (застосування електронних освітніх ресурсів, лабораторних робіт з віддаленим доступом, з використанням баз даних з реальних наукових експериментів і виробничої практики, програм управління комп'ютерним класом, інтерактивних

дошок, унікальних систем тестування і контролю знань, відеоконференц-зв'язку в процесі проведення занять і атестації студентів, проведення круглих столів, ділових ігор, групових тренінгів, лекцій-дискусій і тощо) [2].

Висновки Активне використання інноваційних технологій навчання необхідно студентам для повного сприйняття навчального матеріалу з дисципліни, набуття практичних навичок на основі теоретичних знань. Тільки такий практико-орієнтований комплекс навчальних і навчально-методичних посібників, що передбачає застосування в навчальному процесі інноваційних технологій і засобів навчання забезпечить перехід до нової, компетентнісної моделі підготовки фахівців.

Література

1. Впровадження нових методів для оптимізації навчального процесу у вищих навчальних закладах / І. Єршова-Бабенко, О. Куцебо, О. Медянова, І. Чусва // Медична освіта. – 2010. – №3. – С. 18–22.

2. Остапчук Д., Мирончук Н. Інтерактивні методи навчання у вищих навчальних закладах // Модернізація вищої освіти в Україні та за кордоном : збірник наукових праць / за заг. ред. д.п.н., проф. С. Вітвицької, к.п.н., доц. Н. Мирончук. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. – С. 140-143.

АКТУАЛЬНІ НАПРЯМКИ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОГО ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ З ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ В ГАЛУЗІ ЗНАТЬ «ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я» В УКРАЇНІ

Твердохліб І.В., Шпонька І.С., Перцева Т.О., Потоцька О.Ю.

Державний заклад «Дніпропетровська медична академія Міністерства охорони здоров'я України»

Вступ. Основними завданнями модернізації навчально-методичного та матеріально-технічного забезпечення освітнього процесу в медицині є:

- підвищення ефективності аудиторної роботи, тобто збільшення інформативного навантаження на одиницю часу практичного заняття;
- адаптація навчального процесу для роботи з іноземними студентами, які навчаються не рідною мовою;
- належна підготовка фахівців з урахуванням сучасних трендів в практичній медицині, зокрема розвитку телемедицини;
- пристосування освітнього процесу до міжнародних систем оцінювання, зокрема до Міжнародного іспиту з основ медицини.

Особливу увагу слід приділити останньому пункту, тобто узгодження системи навчання в українських медичних вишах та системи міжнародних критеріїв в цій галузі знань. Задля реалізації цього завдання важливо розуміти, в чому саме полягають відмінності між системою ліцензійних інтегрованих іспитів в Україні та системою, що розробляється National Board of Medical Examiners (NBME), адже саме з цією компанією укладено договір на проведення Міжнародного іспиту з основ медицини в складі ЄДКІ. Основні відмінності полягають у:

- складання іспиту на комп'ютері, а не на папері;
- тести формату USMLE (які розробляє NBME в США) містять не лише текстову частину, але і добре ілюстровані цифровими зображеннями патогістологічних зрізів, рентгенівських знімків, томограм, фотографіями

зовнішніх проявів генетичних та шкірних захворювань, тощо. До того ж ці зображення є важливою частиною умови завдання, без якої неможливо надати вірну відповідь;

- тести формату USMLE часто перевіряють знання одночасно декількох дисциплін, відповідно базу тестів для підготовки складно розподілити між різними кафедрами, що вимагає докорінних змін в алгоритмі підготовки вітчизняних студентів до складання подібних екзаменів;

- тести формату USMLE поділені за предметами відповідно до західних програм навчання, які значно відрізняються від українських, що додатково ускладнює розподіл тестів для підготовки студентів за окремими кафедрами.

Основна частина. Окреслені задачі вимагають суттєвих змін навчального процесу, які мають першою чергою стосуватись внесення в систему іспитів візуальної складової (розпізнавання симптомів та діагностичних критеріїв за їх цифровими зображеннями, а не за описом в тексті), а також налагодженням співпраці між різними кафедрами (зокрема теоретичного та клінічного профілю) в процесі підготовки студентів.

В запровадженні візуальної складової в системі оцінювання важливо враховувати наступні умови:

- забезпечувати студентів підручниками з високим рівнем ілюстративного матеріалу;
- розробляти бази даних цифрових зображень для самостійної позааудиторної роботи студентів, які мають бути у відкритому доступі 24/7;

- запроваджувати використання цифрових зображень відповідно до профілю кафедри під час практичних занять для розбору матеріалу та вхідного контролю знань;

- обов'язково використовувати зображення під час оцінювання знань студентів як на практичних заняттях, так і під час підсумкових іспитів.

В налагоджуванні співпраці між кафедрами в процесі підготовки студентів до міжнародних іспитів важливо:

- максимально синхронізувати календарно-тематичні плани суміжних дисциплін;
- створювати міжкафедральні робочі групи по розробці тестових завдань з урахуванням знань декількох

предметів (особливо теоретичних та клінічних);

- розробити нову систему підготовки студентів до тестових іспитів, де основна база завдань розподілялася б не за всіма кафедрами/предметами, а за основними клінічними напрямками.

Висновки. Приймаючи до уваги вищевикладені дані можна дійти висновку, що найбільш актуальними напрямками в модернізації вищої медичної освіти в Україні є збільшення ролі аналізу цифрових зображень в навчальному процесі та в підсумкових іспитах, а також розвиток співпраці між базовими та клінічними кафедрами в розробці навчально-методичних алгоритмів.

МЕТОДИ МОТИВАЦІЇ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ СЕРЕД УЧНІВ ТА СТУДЕНТІВ В УМОВАХ СУЧАСНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ РІЗНИХ ТИПІВ

Тимощук О. В.

Івано-Франківський національний медичний університет

Здоров'я є важливою фундаментальною загальнолюдською цінністю кожної сучасної людини, особливо це питання набуває актуальності, коли йдеться про молодь. Окрім цілого ряду несприятливих чинників навколишнього середовища, на стан здоров'я істотно впливає низька питома вага фізичної культури та спорту. Так, фізичне виховання сприяє зміцненню здоров'я учнів та студентів, закладає основи здорового способу життя та є запорукою збалансованого розвитку їх особистості. Проте, бесіди про оздоровчу важливість фізичного виховання в основному сприймаються як декларативні і дуже мало практично заохочують до занять фізичною культурою. Ці фактори створюють негативний вплив на ставлення до занять із фізичного виховання серед учнів та студентів сучасних навчальних закладів різних типів. Однак, усвідомлення важливості здійснення рухової активності, серед юнаків і дівчат, мотивує їх приділяти більше уваги фізичній культурі та спорту.

Основним завданням фізичного виховання у сучасних освітніх закладах є розвиток фізичної культури учнів та студентів і створення умов для її реалізації в соціальній, професійній, фізкультурно-спортивній сфері, а також у родині. Заняття спортом і фізичною культурою, ранковою гімнастикою, активне проведення часу між заняттями, є одним з методів самовираження і самоствердження учня та студента, впливу на спосіб їх життя, формування загальнокультурних та соціальних пріоритетів. Важливо виявити пріоритети, які допоможуть долучити до занять фізичною культурою, спортом, ранковою гімнастикою юнаків та дівчат, які навчаються у сучасних освітніх закладах, враховуючи їх мотиваційний стан. Тому фізичне виховання учнів та студентів є невід'ємною складовою сучасних закладів освіти різних типів, результатом комплексного педагогічного впливу на формування особливостей особистості майбутнього фахівця та нерозривно пов'язане з оцінкою якості життя.

На ефективність мотиваційних методів істотно впливає компетентність педагогічного колективу, керівника навчального закладу та їх психолого-педагогічна кваліфікація. Учні та студенти, які відчувають сильну мотивацію до занять, уважно слухають настанови викладачів і більш якісно виконують вправи, що сприяє формуванню здорового способу життя, підвищенню рухової активності та отримання позитивних емоцій від активного проведення занять. Найбільш раціональними методами формування та закріплення звички до занять фізичними вправами є: усвідомлена важливість занять фізкультурою та спортом для забезпечення активної життєдіяльності та успішної

реалізації майбутньої професії; застосування методів, які забезпечують присутність зацікавленості та азарту до занять фізичними вправами; урахування під час проведення занять, індивідуальних особливостей учнів та студентів; формування звички до активного відпочинку.

Основними чинниками, які мотивують до фізичної активності, є достовірні, підтверджені фактами, цікава інформація про користь фізичних вправ, мотивуючі передачі по телебаченню, поради друзів. Основними чинниками, які заважають фізичній активності, є нераціональний розподіл вільного часу; відсутність знань та відповідальності за своє здоров'я; недостатність матеріально-технічної бази спортивних залів. Провідними факторами, для яких юнаки та дівчата залучаються до занять фізкультурою і спортом, є: покращення стану здоров'я, зниження зайвої ваги тіла, створення ідеальних форм тіла, можливості активного відпочинку, встановлення спортивних результатів.

Отже, сформувавши звичку мотиваційно-ціннісного ставлення до рухової активності та занять спортом, учні та студенти будуть мати можливість самовизначитись у фізичній активності, постійно фізично вдосконалюватися та вести здоровий спосіб життя. Оскільки, тільки фізично активна та здорова особистість може максимально повно реалізовувати усі свої можливості та почувати себе соціально-активно та впевнено.

Література

1. Актуальні проблеми здорового способу життя та підготовки кадрів у сфері фізичного виховання і спорту. – 2012. – Вип.16, Т. 4.
2. Аникеев Д. М. Цель и задачи физического воспитания студентов в программно-нормативных документах Украины. Физическое воспитание студентов // Научный журнал.-Харьков: ХОВНОКУ-ХГАДИ, 2010. -№5. -С. 3-6.
3. Арзютов Г. М. Дидактична система фізичної культури і спорту / Г. М. Арзютов // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. – Серія 15 : Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт). – 2011. – № 10. – С. 23–30.
4. Сучасні проблеми розвитку оздоровчо-рекреаційної фізичної культури //Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт) / Збірник наукових праць /За ред. Г. М. Арзютова. – Серія №15. – К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2011. – Випуск 13. – С.411-417.